

DE CE ÎN ROMANIA?

La începutul acestui an a apărut noua lege a învățământului sub numărul 1/2011.

Ne-am aștepta ca acest lucru să fie de bun augur și să devină „prima” lege care reglementează activitatea din domeniul învățământului superior, asigurând totodată o strategie de dezvoltare pe termen lung care să „atragă” tineri valoroși spre sistemul de învățământ, care să aducă un suflu nou în sistemul de învățământ.

Fără a nega elementele pozitive aduse de legea învățământului, merită să ne ocupăm în continuare de 2 elementele introduse de această lege: cel corelat cu pensionarea la vârsta de 65 de ani – indiferent când are loc acest eveniment – la sfârșitul sau în timpul anului universitar, precum și la accesul tinerilor în învățământul superior

Pensionarea în timpul anului universitar poate introduce elemente de discontinuitate în activitatea didactică de predare sau în cea de evaluare, existând riscul ca evaluarea grupelor să fie realizată de alte cadre didactice diferite față de cele care au fost prezente la curs sau la activitățile practice.

Atragerea tinerilor valoroși în sistemul de învățământ ar trebui să fie un deziderat al politicilor educaționale în domeniu.

Din păcate, introducerea articolului 285 alin 4 introduce o serie de restricții legate de atragerea tinerilor spre învățământul superior. Condiționarea participării acestora la activități

în regim de plata cu ora de o diplomă de doctor (în învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru următoarele funcții: lector / șef lucrări, conferențiar și profesor) reduce atât accesibilitatea tinerilor la plata cu ora cât și a specialiștilor din domenii care nu mai pot participa la activități aplicative.

De asemenea reduce accesibilitatea absolvenților studiilor de la programele de asistență medicală, moașe, balneofizio-kinetoterapie, radiologie, etc., profesii care s-au dezvoltat în ultima perioadă la nivelul învățământului superior în perioada ultimilor ani și care acum sunt în perioada în care pot să accedă la ciclul III de studii

În aceste condiții se pune întrebarea de ce un tânăr absolvent de învățământ superior medical ar rămâne în România?

Accesibilitatea la învățământul superior este redusă, accesibilitatea la sistemul de sănătate este realizată conform aceluiași principiu de 1 la 7.

Rămâne să vedem dacă sistemul privat de sănătate v-a reuși să fie suficient de atractiv și câți dintre actualii absolvenți ai programelor de studiu din învățământul medical vor rămâne să se integreze în sistemul medical românesc.

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Brașov*